

CREATION RESEARCH EVIDENCE NEWS

No. 10/ 12 September, AD 2006

Greetings from John Mackay and the Creation Research Team around the world!

Mai multe informatii despre **Creation Research** gasiti la adresa <http://www.creationresearch.net>

© Copyright Creation Research 2006

Director general – J. Mackay, geolog

Reprezentant pentru Europa de Est – R. Câmpan, teolog

Detalii suplimentare legate de traducerea in limba romana a buletinului informativ se pot obtine la urmatoarele adrese: creationresearch@gmail.com si intelligence_in_design@yahoo.com

INDEX

1. EVOLUȚIONISMUL ESTE PE CALE DE DISPARIȚIE
2. LUPTELE PENTRU HOBBIȚI
3. CONEXIUNILE RAPIDE DIN SPATELE GLOBULUI OCULAR
4. UN NECTAR CALD DE LA PLANTE INTELIGENTE
5. ADEZIVUL SUPREM ÎN REGNUL ANIMAL
6. VESTE BUNĂ PENTRU ROBOȚI: SENZORUL TACTIL
7. PRIMUL OCHI ARTIFICIAL DE INSECTĂ
8. CITATE CELEBRE
9. CANALELE AUDITIVE INTENSIFICĂ BASSUL
10. CONTROLUL ZBORULUI LA ALBINE

Intrebarile sau sugestiile dumneavoastra legate de acest buletin informativ pot fi trimise pe adresa de email: intelligence_in_design@yahoo.com

1. EVOLUȚIONISMUL ESTE PE CALE DE DISPARIȚIE

(Education Guardian, 15 Aug 2006)

Un sondaj al Opinionpanel Research din Marea Britanie, a stabilit că „mai mult de 30% [din cei peste 1000 de studenți intervievați] cred că originile noastre se leagă mai mult de Dumnezeu decât de Darwin – teoria evoluției a obținut doar 56% încredere”. Credința în Creacionism și/sau Design Inteligent a fost recunoscută îndeosebi de studenții creștini sau musulmani, însă și un procent de 10% dintre cei care nu s-au încadrat în vreo religie și-au declarat credința în teoria designului inteligent. Această creștere substanțială a numărului de studenți care acceptă teoriile anti-evoluționiste deranjează mult mediile academice biologice. Steve Jones, profesor de genetică la University College London, a susținut de curând o prelegere intitulată „De ce evoluționismul este corect și creacionismul geșit”. El predă evoluționismul în școli de peste 20 de ani, și dacă acum 10 ani găsea doar un student creționist din 1000, acum spune că „în fiecare școală întâlnește elevi care spun despre ei că sunt creționiști sau care se înșeală singuri că sunt creționiști”.

Guardian article: <http://education.guardian.co.uk/egweekly/story/0,,1844264,00.html>

COM.ED. Într-o dezbatere radiofonică împotriva lui John Mackay, Steve Jones a declarat că evoluția a fost confirmată cu mai bine de un secol în urmă și că o asemenea dezbatere nu și-ar

avea rostul. Sondajul prezentat anterior demonstrează cât de mult se înșeală. Evoluționiștii descoperă că nu vor putea să mai inducă în eroare publicul iar investițiile realizate de cei care lucrează în școli promovând creaționismul încep să dea roade ce nu mai pot fi ignorate.

2. LUPTELE PENTRU HOBBIȚI

(Proceedings of the National Academy of Sciences, published online 23 Aug 2006, and reported in ScienceNOW 21 Aug 2006, news@nature and Geotimes 25 Aug 2006)

Antropologul indonezian Teuku Jacob, de la Gadjah Mada University, a studiat împreună cu colegii săi craniile și oasele membrelor inferioare ale hobbitului *Homo floresiensis*, atacând ideea ca acestea ar aparține unei alte specii umane. Cercetătorii au comparat un craniu cu cele provenind de la un grup de oameni încă în viață, pigmeii Rampasasa, care trăiesc în zona în care au fost găsite fosilele de *H. floresiensis*. Acești pigmei, pe lângă statura mică, au și câteva caracteristici descrise la hobbiti: bărbie mică și premolari neobișnuiți. Au comparat de asemenea părțile laterale ale craniilor și oasele membrelor și au constatat că sunt asimetrice, diagnosticând o posibilă boală, nicidecum o dovadă pentru o nouă specie de om.

Antropologul australian Peter Brown, cel care a fost printre primii care au examinat fosilele hobbiților, a catalogat aceste concluzii „complet aberante” și a spus că asimetria se datorează compactării oaselor de-a lungul mileniilor în care au fost îngropate. Cum nu s-a descoperit decât un craniu până acum, sunt nevoie de cercetări amănunțite pentru a se putea spune dacă trăsăturile specifice ale craniului se datorează unor boli. Colin Groves, un alt australian, spune că bărbile pot fi comparate doar atunci când nu sunt acoperite de țesut moale, în cazul de față pigmeii Rampasasa fiind în viață. Alte noi dispute au în vedere forma și mărimea creierului, dar și datarea oaselor.

COM.ED. Oasele „hominizilor” sunt cel mai bun pretext pentru a provoca oamenii de știință. Studiul inițial a demonstrat că oasele indică în cazul hobbitului un cap de maimuță, un creier de dimensiuni ca cele ale unei maimuțe, forme și proporții ale oaselor membrelor asemănătoare cu cele ale maimuțelor. Cu toate acestea, nu există nici un pic de glorie academică pentru a găsi încă o maimuță fosilă. Atâta vreme cât antropologii vor ignora existența unui Creator și distincția speciei umane de toate celelalte creaturi, ei nu vor face altceva decât să se maimuțarească încercând să transforme maimuțele în oameni.

3. CONEXIUNILE RAPIDE DIN SPATELE GLOBULUI OCULAR

(New Scientist online news, 28 July 2006)

Cercetătorii de la University of Pennsylvania au studiat cât de repede poate fi transferată informația prin circuitele neuronale de la ochi la creier. Au înregistrat impulsurile electrice produse de retina unui porcușor de Guineea și au calculat o viteză de transfer de 875 kilobiți pe secundă. Cum retina ochiului uman conține de zece ori mai multe celule de acest tip, viteza teoretică ar fi de 8.75 megabiți pe secundă, la fel cu cea oferită de o conexiune tip Ethernet. În fapt, celulele nervoase au un potențial mult mai ridicat de a transmite informația, însă ar necesita un consum energetic mult mai ridicat. Astfel, celulele care colectează informația ce trebuie procesată repede de creier, emit impulsuri cu o viteză mai mare, de 13 biți pe secundă pentru fiecare celulă, celelalte celule producând impulsuri la viteze mai mici, dar mai puțin costisitoare d.p.d.v. energetic.

New Scientist article: <http://www.newscientist.com/channel/being-human/dn9633.html>

COM. ED. Informația din acest buletin informativ a fost transmisă prin mai multe conexiuni internet și nu a ajuns la destinație prin procese aleatorii, iar computerele, routerele și cablurile nu s-au autoasamblat pentru a facilita transferul. Informația provine de la creier și hardware-ul necesar procesării și transmiterii informațiilor a fost proiectat de ingineri inteligenți. Așadar este absurd să pretinzi că un sistem mult mai sofisticat, cum este sistemul vizual, s-a format la întâmplare și a ajuns la întâmplare în interiorul craniului uman.

4. UN NECTAR CALD DE LA PLANTE INTELIGENTE

(Science Show, ABC (Australia) Radio National, 12 Aug 2006)

Cercetătorii de la Cambridge University, au descoperit că petalele florilor anumitor specii de plante, conțin niște celule conice care focalizează lumina solară și fac astfel floarea „mai caldă”. S-a observat că insectele petrec mai mult timp pe astfel de flori, așa că s-a inițiat un experiment pentru a se vedea dacă nectarul cald este un atu în plus în atragerea polenizatorilor. Ei au folosit plante artificiale cu nectar cald și rece și au constatat că albinele preferă nectarul cald. Beverley Glover a spus: „implicația care ne fascinează cel mai mult este că plantele sunt mult mai inteligente decât credem noi. Plantele folosesc unele trucuri pentru a convinge polenizatorii să le viziteze și obțin astfel rezultate mai bune, fără a consuma prea multă energie sau aproape deloc. Acesta este un truc simplu: lumina este reținută în petalele florii, cu ajutorul ei planta este mai caldă, și reușește să atragă atenția mai multor polenizatori.” Beneficiul adus insectei este acela că nectarul cald le este mai de folos în timpul zborului. Aproximativ 80% din plantele cu flori au aceste celule specializate care focalizează lumina. Cercetătorii plănuiesc ca pe viitor să vadă dacă există diferențe de polenizare între florile care au aceste structuri și flori mutante.

Science Show transcript: <http://www.abc.net.au/rn/scienceshow/stories/2006/1712634.htm#>

COM.ED. Este foarte inteligent să captezi lumina solară pentru a încălzi petalele unei flori, dar a da credit florii pentru acest lucru, ... nu prea. A da slavă creației în detrimentul Creatorului este un clasic exemplu al celor care „s-au lăudat că sunt înțelepți și au înnebunit” (Romani 1:22). Este de bun simț să recunoști că florile artificiale cu nectar cald au fost proiectate așa de cercetători; de ce să nu recunoști atunci că florile din natură care captează lumina pentru a atrage mai multe insecte, sunt creația unui Creator inteligent care se află în afara sistemului...?

5. ADEZIVUL SUPREM ÎN REGNUL ANIMAL

(ScienceNOW 14 Aug 2006)

O specie de moluscă cu cochilie (midia), pentru a adera la substrat, secretă o substanță proteică lipicioasă care rezistă la apă și care se pare că aderă la orice. Cercetătorii au presupus că secretul proprietății speciale ale lipiciului stă în prezența DOPA, un aminoacid care intră în cantități mari în componența proteinelor acestui animal. Pentru a testa această afirmație, inginerii în biomecanică de la Northwestern University, Illinois, au recurs la un experiment în care au atașat în vârful unui microscop atomic o moleculă de DOPA, și l-au pus în contact cu o suprafață de dioxid de titan. Apoi au măsurat valoarea forței aplicate pentru desprinderea DOPA de substrat. Au descoperit că forța necesară era de 4 ori mai mare ca recordul anterior deținut de molecule biologice. Au mai descoperit că legăturile DOPA pot fi refăcute sub apă. Cercetătorii speră să producă adezivi care să fie folosiți în implanturi medicale și pentru refacerea țesuturilor sau a oaselor.

COM.ED. A fost nevoie de inteligență din partea oamenilor de știință pentru a înțelege proprietățile fizice și chimice ale acestui adeziv natural. Aplicarea acestor descoperiri în scopuri medicale va necesita și mai multă creativitate biomedicală. Este naiv să crezi că un organism lipsit de rațiune ar fi produs din întâmplare un asemenea lipici.

6. VESTE BUNĂ PENTRU ROBOȚI: SENZORUL TACTIL

(ScienceNOW, news@nature and BBC News Online 8 June 2006)

Inginerii chimiști de la University of Nebraska, Lincoln, au reușit să producă un mic film care permite roboților să facă diferența între diferite texturi, senzitivitatea fiind asemănătoare cu cea a oamenilor. Acest film este alcătuit din mai multe strate microscopice de particule îmbrăcate în aur și cadmiu, separate de învelișuri de polimeri. La aplicarea unui curent electric pe una din fețele filmului, electronii trec dintr-un strat cu particule acoperite de aur, prin intermediul celor cu cadmiu, pe alte straturi suflate cu aur. Dacă particulele sunt supuse unei compresii, fluxul de electroni crește iar particulele de cadmiu emit unde luminoase. Astfel, dacă filmul este presat pe

o suprafață, conturul și relieful acelei suprafețe produc un model luminos ce poate fi analizat cu ajutorul unei camere digitale. Senzorul cu care este prevăzută, poate distinge trăsături cu lungimea de 40 micrometri și înălțimea de 5 micrometri (1 micrometru= 10^{-9} metri). Se dorește ca senzorul să fie îmbunătățit astfel încât să nu mai fie nevoie de camera digitală pentru realizarea interpretărilor.

BBC article: <http://news.bbc.co.uk/1/hi/sci/tech/5056434.stm>

news@nature article: <http://www.nature.com/news/2006/060605/full/060605-12.html>

COM. ED. Pentru a crea acest dispozitiv a fost nevoie ca oamenii de știință să-și folosească toate cunoștințele despre proprietățile aurului, cadmiului și polimerilor. Vor reuși să imite funcționalitatea simțului tactil uman, abia atunci când vor putea crea acel senzor mai performant. Este deja aproape obositor să afirmăm că aceasta va fi o nouă dovadă că analizatorul tactil al omului este rezultatul unui design creativ, și nu al unui proces întâmplător, fără autor.

7. PRIMUL OCHI ARTIFICIAL DE INSECTĂ

(ScienceNOW 27 April 2006 and Science vol. 312 p557, 28 April 2006)

Biofizicienii de la University of California, Berkeley, au reușit să construiască un ochi compus cu ajutorul unui polimer sub formă de dom, sensibil la lumină, acoperit de mici umflături. Apoi au orientat raze ultra-violete spre dom, astfel încât fiecare mică umflătură să focalizeze raza de lumină așa încât să-și schimbe indexul de refracție pe măsură ce traversează masa polimerului, creând o undă de lumină sub fiecare lentilă. Fiecare rază poate fi captată de un microchip sensibil la lumină. Domul de polimer funcționează ca și ochiul compus al unei insecte și are aproximativ aceeași eficiență. Oamenii de știință speră să poată folosi aceste lentile în aplicații biomedicale sau pentru supraveghere cu ajutorul camerelor foarte mici.

COM.ED. Pentru a crea acest ochi artificial a fost nevoie de cunoștințe avansate de fizică, chimie și știința materialelor. Inginerii care l-au proiectat recunosc că s-au inspirat din ochiul unei insecte. Așadar, ei ar trebui să admită că ochiul insectei a fost proiectat de un Designer mult mai inteligent și să-I recunoscă meritele.

8. CITATE CELEBRE

Dr Russel Brinkworth de la University of Adelaide a spus: “Când vine vorba despre vâz, chiar și creierul unei insecte minuscule depășește ca performanță orice sistem artificial cunoscut”.

(Adelaide Advertiser 29th August 2006 p 12)

9. CANALELE AUDITIVE INTENSIFICĂ BASSUL

(news@nature, 13 Mar 2006 and New Scientist 18 Mar 2006, p20)

Urechea internă este locul în care sunetele sunt convertite în semnale electrice pentru a fi transmise la creier. Cochlea (melcul membranos) este alcătuită din niște canele spiralate și umplute cu endolimfă. Biologii au presupus inițial că forma spiralată a fost adoptată doar pentru a se economisi spațiu, însă un studiu recent asupra modului de propagare a sunetelor în canalul cohlear, arată că forma spiralată face ca sunetul să crească în intensitate cu cât se propagă mai mult spre peretele extern. Aceasta amplifică sunetul cu 20 de decibeli la capătul spiralei, unde sunt detectate cele mai joase frecvențe. Philip Ball a comentat: „dacă studiul este corect, atunci urechea este mult mai complexă decât credeam până acum”. Un alt expert, Karl Grosh de la University of Michigan, a adăugat: “trebuie să facem un pas dinspre biologia celulară și să vedem cum funcționează cochleea ca sistem integrat”. Oamenii de știință speră că acest studiu va ajuta la crearea unor implanturi cohleare mai performante, pentru persoanele cu deficit de auz.

COM.ED. Descoperirea care atestă că urechea este mult mai sofisticată decât se credea până acum este o provocare pentru cei care cred că aceasta s-a format prin procese întâmplătoare. Sistemele integrate funcționează doar datorită faptului că cineva din afara sistemului a asamblat componentele în cel mai performant mod posibil. Dacă inginerii vor copia proprietățile cochleii pentru a face implanturi bionice, nu vor face altceva decât să ofere o dovadă că urechea este produsul unui plan bine gândit, și nicidecum al proceselor întâmplătoare.

10. CONTROLUL ZBORULUI LA ALBINE

(PhysOrg.com 4 April 2006)

Cercetătorii de la University of California, Berkeley, au studiat zborul unor specii de albine care polenizează orhidee, și au descoperit că albinele își mențin membrele înspre afară, neretrăgându-le sub abdomen în timpul zborului. S-a reușit studierea zborului albinelor, la diferite viteze, în interiorul unui tunel pentru experimente. Ca urmare a simulărilor s-a constatat că pentru a atinge viteza maximă albinele se aplecă înainte și își întind membrele posterioare astfel încât acestea să producă o forță de ridicare pe fiecare parte și să împiedice rostogolirea. Membrele posterioare au rolul aripilor de la avioane, ceea ce explică de ce este generată forța de ridicare. Aceste descoperiri ar putea ajuta la proiectarea unor aparate miniaturale care să fie folosite în misiuni de salvare.

COM.ED. Nimeni nu va crede că aparatele de zbor miniaturale, create de inginerii aeronautici care vor fi copiat mecanismul de zbor al albinelor, se vor fi format la întâmplare. Este o dovadă de naivitate așadar să crezi că albina s-ar fi format fără ajutorul unui Proiectant. Toate

observațiile legate de asamblarea obiectelor în aparate de zbor atestă faptul că este nevoie de proiectare inteligentă și inginerie pentru a face ca ceva să zboare.